

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, în privința inculpatului

*Stoian Veaceslav Anatolie, născut la
12 octombrie 1991, originar și locuitor al mun.
Chișinău, str. Doina și Ion Aldea-Teodorovici 16/2, ap.
36, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

*Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 06 noiembrie 2013 – 04 februarie 2015,
în instanța de apel: 05 martie – 08 aprilie 2015,
în instanța de recurs: 03 iunie – 09 septembrie 2015,*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 februarie 2015, Stoian Veaceslav a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 11.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, și în baza art. 352/1 Cod penal la 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare și amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 11.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 04 februarie 2015.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 09.10.2013, aproximativ orele 21:00, Stoian Veaceslav, în timp ce se afla la intersecția străzilor I. Pelivan cu N. Costin, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, dând dovadă de cinism și obrăznicie deosebită, fără nici un motiv a început a-l numi pe Codrean A. cu cuvinte necenzurate, amenințându-l cu moartea, cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, cu ajutorul unei șurubelnițe, cu care ulterior a deteriorat geamul ușii portbagajului și ambele oglinzi retrovizorii a automobilului de model „Mitsubishi Space S”, n.î. CPP 652, ce aparține părții vătămate Codrean A.

Tot el, continuând acțiunile huliganice, la 09.10.2013, aproximativ orele 22:00, fiind în incinta IP Buiucani de pe str. Calea leșilor 12, având un comportament agresiv, exprimat prin încălcarea grosolană a ordinii publice, fără nici un motiv l-a lovit cu piciorul pe colaboratorul INP a IGP, sergent major de poliție Rusu D. și pe locotenentul de poliție Savin A., căruia i-a fost cauzate leziuni corporale ce, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5085 din 10.10.2013, se califică ca vătămări ușoare. Ulterior, la încercările polițiștilor de a aplana situația și a-l calma, Stoian V. nu s-a conformat cerințelor legale a colaboratorilor de poliție, scuipându-i și numindu-i cu cuvinte necenzurate, opunând rezistență violentă, după care s-a apropiat de una din ușile din termopan de la etajul 1 a IP Buiucani, mun. Chișinău și a deteriorat sticla cu picioarele.

Tot el, deținând permis de conducere al mijlocului de transport de categoria „B, C”, la data de 09.10.2013, aproximativ orele 21.05, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul autoturismului de model „Opel Astra”, n.î. CQS 712, și deplasându-se pe str. A. Teodorovici, mun. Chișinău a comis accident rutier. Colaboratorul de poliție a INP a IGP mun. Chișinău, Cazacu A., sosind la fața locului în vederea documentării faptului accidentului rutier, l-a însoțit la IP Buiucani. La IP Buiucani, Stoian V. exprimând agresivitate și nemulțumire pentru faptul însoțirii sale la organul de poliție, cu capul și cu picioarele a spart geamurile de la unitatea de gardă a IP Buiucani, motiv pentru care a fost necesară transportarea lui la spitalul de urgență la DMU pe str. T. Ciorbă nr.1, pentru a-i fi acordat ajutor medical.

Aici, Stoian V. a fost examinat de către medicii spitalului de urgență prin metoda raport, constatându-se starea de ebrietate, concluzia fiind consemnată în procesul verbal nr. 7185 din 10.10.2013. Mai apoi însă, samavolnic a părăsit incinta spitalului, eschivându-se de la procedura de colectare a probelor biologice, fapt confirmat prin certificatul de vizită nr. 77973 din 09.10.2013, acțiuni prin care a împiedicat procedura legală de prelevare a probelor biologice de sânge necesare examenului medical pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, fapt prin ce a încălcat prevederile pct. 11 lit. j) al RCR, în conformitate cu care „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Tot el, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale precum și a consecințelor care pot surveni în rezultatul depunerii declarațiilor necorespunzătoare adevărului și dorind survenirea acestor urmări ilegale, exprimate în deschiderea de către reprezentanții organului de poliție a unui dosar de accident rutier, iar în consecință și obținerea sumei asigurate de la compania de asigurare Casco în rezultatul deteriorării automobilului datorită producerii accidentului rutier, la data de 15.10.2013, aproximativ orele 21.30, a telefonat în unitatea de gardă a SSTCR a DP mun. Chișinău, declarând în mod intenționat fals că la data de 15.10.2013, la orele 21.30, aflându-se la volanul propriului automobil de model „Opel Astra”, n.î. CQS 712, și deplasându-se pe str. N. Costin mun. Chișinău, pierzând controlul asupra volanului, s-a tamponat într-un copac.

Tot atunci, Stoian V., prezentându-se la sediul SSTCR a DP mun. Chișinău pentru a depune declarații, fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru falsul în declarații, conform prevederilor art. 352/1 CP, a depus în adresa Direcției de Poliție mun. Chișinău o declarație intenționat falsă, prin care a indicat că, anume la data de 15.10.2013 deplasându-se pe str. N. Costin intersecție cu str. O. Ghibu, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și s-a tamponat în copac. Drept consecință a depunerii declarației în cauză, la aceeași dată de 15.10.2013, de către organul de constatare, Tambur M., a fost înregistrat materialul accidentului rutier nr. 12062 din 15.10.2013, pe când de fapt, în acea zi un asemenea accident rutier cu implicarea lui Stoian V. nu a avut loc.

Instanța a reținut că vina inculpatul în săvârșirea infracțiunilor incriminate este dovedită prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiuni ce au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal, ca refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical și în baza art. 352/1 Cod penal, ca falsul în declarații, adică declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut parțial vina, este tânăr, nu are antecedente penale, a reparat paguba materială pricinuită, concluzionând că corectarea și reeducarea lui poate avea loc prin aplicarea pedepsei penale în limitele stabilite de sancțiunea normelor ce i se incriminează.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 5 ani închisoare, în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani și în baza art. 352/1 Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 5 luni închisoare, cu executare, și amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Apelantul a indicat că instanța nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, că infracțiunile săvârșite de inculpat au fost comise atentând la ordinea publică, la securitatea circulației rutiere, la activitatea organelor publice.

Infracțiunea prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, este una gravă și la stabilirea pedepsei inculpatului nu-i putea fi aplicată absorbția, or, în cazul în care instanța a considerat că în privința lui era oportun a-i fi aplicată pedeapsa prin cumulul parțial, acestuia trebuia să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea pe un termen mai mare de 3 ani.

Infracțiunile pentru care este învinuit inculpatul aduc atingere unor valori importante ocrotite de legea penală, cu impact social deosebit, iar asemenea fapte, neurmate de o ripostă fermă a societății, ar întreține climatul infracțional și ar crea făptuitorului impresia că poate persista în sfidarea legii, ar echivala cu încurajarea tacită a acestuia și la săvârșirea unor fapte similare.

3.1. Avocatul Alla Pelevaniuc și inculpatul la fel au declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat pe art. 264/1 alin. (3) Cod penal, să fie recalificate acțiunile lui din art. 287 alin. (3) Cod penal în art. 287 alin. (1) Cod penal și stabilirea pedepsei cu amendă.

Apelanții au invocat că în cadrul cercetării judecătorești vina inculpatului în comiterea infracțiunii pe art. 264/1 alin. (3) Cod penal nu a fost dovedită.

Utilizarea de către inculpat a șurubelniței pentru deteriorarea automobilului nu a creat un pericol real pentru viața și sănătatea persoanelor date, astfel acțiunile inculpatului urmau să fie recalificate de la alin. (3) la alin. (1) art. 287 Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încălcau grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților precum și acțiunile, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a motivat de ce corijarea și reeducarea inculpatului, poate avea loc numai cu izolarea de societate.

Instanța nu a luat în considerație circumstanțele cauzei ce atenuază răspunderea penală, că inculpatul nu are antecedente penale, a recunoscut parțial vina, în cele comise se căiește sincer, a recuperat prejudiciul material, partea vătămată Codrean A. l-a iertat și careva pretenții față de el nu are, totodată a solicitat instanței de a-l nu pedepsi pe inculpat.

Circumstanțe ce agravează răspunderea inculpatului n-au fost stabilite.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Stoian Veaceslav, în temeiul art. 84 alin. (1) și (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, și amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 11.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că probele administrate și cercetate de către instanțele de fond și de apel, au dovedit vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate și acțiunile lui au fost corect încadrate juridic.

Referitor la refuzul de a trece examenul medical, chiar dacă inculpatul nu a primit vreo îndreptare de la organele de drept pentru un astfel de examen, el a recunoscut că a plecat din spital fără să aștepte vreo permisiune a medicilor.

Respectiv, vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal se confirmă prin declarațiile martorilor Rusu D., Matei A. și Cazacu A., certificatul de vizită nr. 77973 din 09.10.2014, procesul-verbal de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate, procesul-verbal nr. 7185 din 10.10.2014 al examinării medicale pentru constatarea stării de ebrietate și naturii ei.

Totodată, infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal face parte din categoria celor grave.

Inculpatul nu are antecedente penale, este de o vârstă tânără, circumstanță care îi atenuază răspunderea.

Careva circumstanțe agravante nu sunt.

Astfel, instanța de judecată corect a individualizat pedepsele și i-a numit inculpatului pedeapsă pe fiecare articol în limitele minime ale sancțiunii.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, deși au fost cumulate un termen de 3 ani și altul de 6 luni, iar metoda absorbirii pedepsei mai ușoare de cea mai aspră nu poate fi aplicată deoarece una din infracțiuni face parte din categoria celor grave.

Prin urmare, instanța urma să-i aplice inculpatului pedeapsa finală pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, care să fie mai mare decât cea mai aspră pedeapsă, adică mai mult de 3 ani.

Ținând cont de persoana inculpatului, că se caracterizează pozitiv, este atras la răspundere pentru prima dată, a recuperat benevol prejudiciul cauzat, instanța a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute efectiv pedeapsa cu închisoarea, concluzionând aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului: „*să-i fie stabilită o pedeapsă cu excluderea art. 90 Cod penal*”.

Recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, motivată inadecvat și pasibilă casării în partea individualizării pedepsei inculpatului.

Constatarea eronată prin care instanța de apel s-a mizat pe circumstanțe ce reiese din personalitatea inculpatului, nu pot substitui acel fapt că inculpatul a săvârșit 3 infracțiuni, una dintre care este gravă, acțiunile huliganice ale acestuia s-au manifestat printr-o obrăznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, vina în comiterea a două infracțiuni nu a recunoscut-o, astfel este oportun de a aplica în privința inculpatului pedeapsa privativă de libertate.

Instanța de apel urma să aprecieze just dacă pedeapsa a fost aplicată în raport nu numai cu sancțiunea normelor penale imputate inculpatului, ci cu toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Totodată, în colaborare cu normele art. 61, 75 Cod penal, în privința făptașului deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, unica și indiscutabila metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpatului la pedeapsa reală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este bazat în drept pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Rezultă, că recursul ordinar menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut în aspectul dat, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul procurorului (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 și 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recurentul solicită: „*să-i fie stabilită o pedeapsă cu excluderea art. 90 Cod penal*”, însă în recurs lipsește cu desăvârșire argumentarea netemeinicii aplicării de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal. Acest recurs denotă doar dezacordul cu modul în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei stabilite inculpatului, nu și a suspendării condiționate a executării acesteia.

Totodată, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Pe lângă aceasta, conform art. 66 alin. (2) pct. 2) și 8) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa. Potrivit art. 103 alin. (3), 104 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sau să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații.

Deci, argumentul recurentului că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel urma să ia în considerare faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina este neîntemeiat (*pct. 5 din decizie*).

Or, această circumstanță constituie un drept legal al inculpaților și nu face parte din categoria celor agravante, prevăzute în art. 77 Cod penal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, în privința inculpatului Stoian Veaceslav Anatolie, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 septembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco